

Sekmadienis. Bažnyčios varpai skambindami „Dievo Angela“ pažadina iš ramaus poilsio po sunkios dienos darbo pragariškame kasyklų dugne. Taip, sekmadienio rytas. Netrukus suskambina dar kartą bažnyčių varpai, kviesdami tikinčiuosius Sv. Mišių.

Sekmadienis -tai Viešpaties diena, tai padėkos diena, kad Jis mus išlaikė sveikus per visą savaitę sunkaus ir be galo pavojingo darbo.

O Tu? Argi šis varpu balsas neprabyta į Tave asmeniškai argi šis kvietimas „tai tik kitiems“? Ne, Brangusis, šiandien Kristus kviečia ir Tave!!!

Į Sv. Mišias mes ateiname ne kad reikia, ne kad pabūti žiūrovais, bet kad dalyvauti kartu su Kunigu šioje Sv. Mišių aukoje, kuri yra niekas kitas, kaip nekruvinas Kristaus Kryžiaus Aukos atnaujinimas. Ši auka yra mūsų visų, visos Bažnyčios auka. Taip, Kristaus mirtis ant kryžiaus Kalvarijos kalne buvo kruvina. Jis mirė praliedamas savo kraują už mūsų nuodėmes, aukodamas savo Mirtį ir Kančią savo Tėvui.

Dabar, Sv. Mišiose ta kruvina Mirtis nebeatsinaujina, nematome dabar ant altoriaus pralieto Kristaus Kraujo, bet Jėzus, lygiai kaip ir ant Kalvarijos kalno būdamas, per Sv. Mišias aukoja savo Mirtį ir Kančią, išskentetą už mus savo Tėvui. Ir ne tik Kunigas, bet ir mes visi tikintieji aukojamės Dievui su Jėzumi. Mes aukojame su Jėzumi Dievui Tėvui mūsų džiaugsmus, mūsų skausmus, mūsų šeimas, mūsų sunkų darbą ir visą mūsų gyvenimą.

Ir per Sv. Mišių dalį -Aukojimą, jei mes iš širdies aukosime šį visą mūsų žmogiškąjį gyvenimą Jėzui Kristui, mūsų gyvenimas taps dieviškas.

Neužmirškime per Sv. Mišias šių kelių dalykų: Sv. Mišios yra aukojamos pirmiausiai Dievo garbei, pskiausiai malonių išprašymui sau, už sielas kurios randasi skaistykloje ir išrašymui Dievo gailėstingumui.

Per Pakylėjimą Jėzus nužengia ant altoriaus. Jis taip pat ateina pas mus visus, kurie dalyvaujame Sv. Mišiose. Po duonos ir vyno pavidalais Jis yra tikras, realus „mūsų Kristus“. Jis ateina į mūsų sielas ir psislėpia kaip ir Ostijoje. Todėl per Pakylėjimą žvelkime į Kristų šioje Ostijoje tikrai esanti ir nulenka galvas kabėkime kaip Sv. Tomas: Mano Viešpats ir mano Dievas!

Be Sv. Mišias mes tik tada tobulai išsijungiamo, kai mes susivienijame su nužengusiu pėiu Kristumi Komunijoje pavidale. Ar mes kartais pakankamai permastome Sv. Komunijos reikšmę mūsų gyvenimui? Juk gal kiekvienas patsvėbėjome, kiek kartais plėngvėja mūsų savaitės rūpesčiai ir kančios, kiek inėšama džiaugsmo ir šypsniū į šeimos gyvenimą, kai jungdamiesi su Kristumi Sv. Komunijoje, Jam pavedame mūsų vargus ir rūpesčius. Taigi, Brangieji Kristuje, junkimes dažniau Sv. Komunijoje!!!

Ši sekmadienį Sv. Mišios bus.....
.....val.....dien.....

Mieli Brolai Kristuje, tegu sekmadienio varpu gaudimas neatsimuša be aido į mūsų širdis -tai Kristus kviečia psidalyti kartu džiaugsmais ir rūpesčiais su Tavim. Tik per Sv. Mišias mes artimiau susijungsime su Kristumi -mūsų gyvenimo Kelrodžiu, o savo maldomis mūsų broliams, kuriems ateina į bažnyčią, būsime šviesa, kuri apšviečia, tiesa kuri išlaisvina ir gyvenimas, kuris atperka. (Jei kartais neįmanoma dalyvauti lietuviškose pamaldose, eikime į vietines, nes Krištus esantis kiekviename Tabernakulyje laukia mus visuomet!!!)